B U L E T I N   I N F O R M A T I V

NUMAI PENTRU LEGIONARII REFUGIATI IN BERLIN

Nr. 1 4.VIII.1940

L A M U R I R I

Acest buletin informativ este destinat numai legionarilor refugiaţi în Berlin. Are un caracter strict intim. Rostul lui este îndoit :

1. Să ofere posibilitatea camarazilor cari muncesc din greu în fabrici sau cari nu cunosc suficient limba germană, ori nu au posibilitatea materială, de a se ţine la curent cu tot ce se scrie în legătură cu Mişcarea Legionară.

2. Să constitue un modest reazem sufletesc în această grea perioadă a exilului, când fiecare este nevoit să se desprindă din grup, pentru a-şi putea agonisi existenţa .

Articolele sau informaţiile vor fi culese numai din presa germană, italiana sau română, precum şi din acea străină care este admisă să pătrundă în Reich.

Orice manifestare scrisă care ar avea un caracter politic este interzisă, în conformitate cu angajamentul luat de legionari fată de autorităţile germane de a nu desfăşura nici un fel de activitate politică în timpul refugiului.

In schimb s'ar putea scrie cu folos în două direcţii :

1. Studii, observaţii sau reflexii în legătură cu marele fenomen revoluţionar "naţional-socialist", atât în ceeace priveşte partea ideologică (Weltanschauung) cât şi aplicaţiile practice pe teren (problema jidovească, a rasei, etc.) făcându-se totodata şi comparaţia cu fenomenul legionar.

2. Material documentar, studii sau conferinţe în legătură cu fenomenul legionar precum şi sugestii referitoare la posibilitatea de realizare în mod practic.

Buletinul va apare în atâtea exemplare câţi legionari refugiaţi se găsesc în Berlin iar fiecare camarad este obligat de a-l păstra pentru sine, fiind riguros interzis de a se transmite la nelegionari.

Berlin, 4 August 1940. "Buletin Informativ".

Bazele Europei noui.

("Grundlagen des neuen Europas" - de Karl Megerle.
"Berliner Börsen-Zeitung" Nr.328-329 din 13.14 Iulie 1940.)

Prăbuşirea vechei ordini europene este completă. Franţa, care o reprezenta din punct de vedere politic şi spiritual, singură îşi abandonează sistemul ei de până acum, încercând să se acomodeze noilor forme. Prăbuşirea şi reformarea factorilor ei militari şi politicis'a extins şi asupra domeniilcr economice şi sociale. Din toate ţările Europei vin indicii de înţelegere a necesităţilor şi formelor noui şi de încercări de acomodare completă sau parţială la schimbarea de fapt a lumii. Cu victoria Germaniei şi a aliatului ei italian, Europa şi-a regăsit centrul de greutate politic care astăzi s'a deplasat în centrul continentului, dându-şi totdeodată seama că prin aceasta s'a încheiat o evoluţie începută înainte cu multe secole şi că acum începe o epocă nouă. Intre frică şi speranţă, cu o încordată aşteptare despre rolul şi funcţia pe care o vor ocupa în această evoluţie istorică a nouii ordini europene, se întreabă astăzi statele mici şi mijlocii ale Europei, care vor fi bazele Europei noui. In ce priveşte schimbările teritoriale şi de altă natură cari în mod firesc sunt strâns legate de mutarea centrului de greutate european, dela graniţa apuseană a Europei până la axa centrală Nord-Sud, încă nu se poate spune astăzi nimic. Anumite fundamente şi puncte de plecare se pot deosebi chiar de pe acum, permiţând precizarea că popoarele europene pot aştepta cu încredere noua Eră.

*

Făcând abstracţie dela contribuţia pe care învingătorii din războiul actual sunt gata să o presteze pentru opera de reclădire a Europei şi dela colaborarea la care sunt invitate celelalte state, mai există astăzi în Europa anumite condiţii prealabile, obiective şi psihologice, cari împing în direcţia unei noui solidarităţi europene şi a unei comunităţi de soartă. De partea ordinei noui stă întreaga evoluţie a tehnicei şi a legăturilor de comunicaţie precum şi desvoltarea economică şi militară a continentului. In era comunicaţiei şi a economiei moderne, înainte de toate însă şi în era tehnicei de războ şi a strategiei moderne, îşi dă oricine seama, că Europa este prea mică pentru a rămânea ca şi până acum fărâmiţată în numeroase unităţi fără vitalitate sau chiar împărţită în lagăre inamice, cari îşi pierd forţele şi poziţiile lor în lume, în războaie sinucigaşe. Toate acestea impun o solidaritate europeană pentru înfiinţarea într'un mod sau altul a marelui spaţiu european economic şi geografic de neapărată necesitate. Fărâmiţarea complexului european în mici şi infime unităţi individuale economice şi de comunicaţie s'a arătat a fi perimată şi a fi o piedică pentru libera desvoltare a popoarelor şi a prosperităţii generale, iar pe de altă parte dependenţa Europei de alte continente tocmai în ce priveşte problemele vitale, s'a arătat a fi un pericol de moarte. Statele mici şi statele mijlocii ale Europei au avut ocazia în cursul actualului război să vadă cât este de periculos a trăi între marile puteri rivale sau chiar la suita lor. Prăbuşirea ideii de democraţie cu toată funcţiunea ei, a unei egalităţi mecanice între toţi, cum ar fi, de exemplu, egalitatea fictivă a statelor mici cu naţiunile principale ale continentului, este considerată ca o prăbuşire a naţionalismului exagerat şi a individualismului politic nesănătos al micilor popoare.

Toate sarcinile economice şi militare cari din cauza acestei ficţiuni greva pe umerii statelor mici, s'au arătat a fi complet lipsite de sens, ba în unele cazuri chiar periculoase. La aceasta se adaogă înţelegerea crescândă că sistemele sociale şi economice de până

acum nu mai pot dăinui şi că regimele interne ale popoarelor trebuiesc supuse unui nou examen şi adaptate. Toţi factorii aceştia favorizează înclinaţia psihologică a popoarelor de a participa sincer la noua ordine europeană, recunoscând comunitatea de soartă a lumii vechi, înainte de toate însă şi necesitatea unei conduceri clare. Pentru cele mai multe state europene, adaptarea la ordinea nouă înseamnă şi o fundamentală şi de multe ori dureroasă despărţire de ordinea veche.

Din parte Germaniei s'a arătat de repetate ori că statele neutrale ale Europei deveniseră, parte de bună voie, parte silite, membre şi garante ale ordinei brutale dela Versailles, devenind totodată responsabileşi executoareale legii fundamentale dela Geneva şi primind roluri de state dependente de puterile apusene, din punct de vedere politic, spiritual şi economic. Cu prăbuşirea acestora, se prăbuşeşte deci şi lumea creată de ele şi numai o sinceră şi hotărâtă distanţare de trecutul acesta, le va da posibilitatea să devină spre binele lor propriu, elemente libere şi folositoare ale nouei comunităţi dintre popoarele europene. Pentru multe din acestea, noua ordine înseamnă o adâncă revoluţionare a gândirii de până acum. Ele vor trebui să se ferească să toarne vin nou în vechile butoaie necurăţite, încredinţând cauza lor unor mâini incapabile şi perimate. Câteva cuvântări, decrete şi gesturi superficiale, nu mai ajung astăzi. Trebue o adâncă şi sinceră privire în desvoltarea lucrurilor, o întoarcere dela oportunism şi o renunţare la naţionalismele economice şi politice exagerate, şi totodată o recunoaştere a principiului, că este fără îndoială în concordanţă cu onoarea statelor mici de a se încredinţa conducerii şi protecţiei imperiilor mari.

Răsboiul actual a arătat că nimeni nu se poate îndepărta de soarta continentului european şi că există aici o comunitate de soartă şi de viaţă, la care trebue şi pot adera toţi fără a renunţa cu aceasta la specificul şi la demnitatea lor. De abia atunci va fi posibil , ca omul să fie totodată un bun membru al poporului său, un bun patriot şi naţionalist şi totuşi în acelaşi timp şi un bun european fără ca acest cuvânt din urmă să primească înţelesul fals, pe care îl avea în perioada care a urmat tratatului dela Versailles. De altfel, desvoltarea restului lumii, care tinde incontinuu la creearea de spaţii mari, ar sili şi ea Europa să meargă pe drumul pe care va merge mâine.

II

Nimeni nu poate astăzi contesta că Germania şi Italia sunt chemate să dea o nouă formă şi să conducă Europa. Faptele şi, după cum se poate nădăjdui, comunitatea popoarelor europene le vor transmite această misiune. In ceeace priveşte Germania ea, ca şi Italia, poate şi vrea să-şi dea contribuţia spre folosul tuturora. Germania nu apare numai drept învingătoare a sistemului dela Versailles, ci şi ca un stat care poate să ofere mult Europei. Germania aduce Europei pace, securitate şi protecţie împotriva intervenţiilor din afară străine de spaţiu, împotriva complicaţiilor interne europene şi împotriva strangulării economice din afară. Germania aduce înlăturarea rivalităţilor puterilor mari, datorită cărora Europa, dar mai ales statele mici şi mijlocii, au suferit timp de mai multe secole. Odată cu Franţa, a dispărut punctul de cristalizare cel mai important al alianţelor, răsboailor de coaliţie şi al unei politici de intrigă a unuia împotriva celuilalt.

Ea nu va mai fi în stare să sacrifice pacea şi buna stare europeană, ambiţiilor şi slăbiciunilor ei naţionale. Cu Franţa a fost înlăturată din Europa şi ultima spadă de pe continent şi ultimul cap de pod al Angliei. Chiar astăzi Anglia este complet eliminată ca factor ce ar putea influenţa destinele continentului. Evoluţia răsboiului va îngriji ca Anglia să se împace definitiv cu această realitate. Alian-

ţa puterilor Axei şidelimitarea clară şi durabilă a spaţiilor de interes între Reich şi Uniunea Sovietică perfecţionează posibilitatea de a desăvârşi noua organizare politică a Europei dincolo de rivalităţile marilor puteri. Micile state nu mai sunt silite sá adere la una din tabere, devenind sateliţi ai diferitelor grupuri şi nici să oscileze între partide devenind - spre desavantajul lor - interesante din punct de vedere strategic cu manevre militare iluzorii.

In acelaş timp, micile state pot avea siguranţa că Reichul nu le cere, după cum au făat-o după răsboiul mondial aliaţii, să devină garanţii şi complicii învingătorului, identificându-se, ca de exemplu, Liga Naţiunilor, cu învingătorul în defavoarea învinsului, sub pretextul securităţii colective. Umerii Franţei au fost prea slabi pentru a purta Europa întreagă. Iar Anglia vedea în Europa numai necesitatea menţinerii aşa numitului echilibru de forţe, care în realitate însă era numai menţinerea rivalităţilor dintre puterile continentului ceeace periclita încontinuu pacea europeană. Germania se simte destul de mare, tânără şi puternică pentru a conduce şi a răspunde. Victoria ei nu este rezultatul unei conjuncturi incidentale ca aceea a aliaţilor în răsboiul mondial, ci un efect al forţei ei naţionale, economice şi militare. Ca şi Italia este Germania în stare să protejeze şi să stabilizeze din propria-i putere noua ordine. Germania nu va apela la nimeni pentru a se bate sau pentru a se jertfi pentru interesele ei. Aceasta este garanţia cea mai bună pentru durabilitatea şi stabilitatea nouei ordini.

*

Germania pune la dispoziţia Europei noui, idei economice şi un sistem economic verificat. Aceasta înseamnă pieţi sigure, preţuri drepte, valută stabilă, imunitate în faţa crizelor şi metode comerciale accesibile tuturor, deoarece sunt libere de supremaţia capitalului. In această viaţă economică comună se poate încadra fiecare stat, mic sau mare, sărac în capital sau bogat, agrar sau industrial, participând pe baza egalităţii de drepturi, aceasta fiindcă sistemul nou se bazează pe fundamentul muncii, a realizării şi a producţiei şi nu pe posesiunea întâmplătoare a aurului şi a capitalului. Exploatarea capitalistă a celui slab prin cel puternic devine imposibilă iar bucuria de creaţie creşte. De fapt, această nouă concepţie economică înseamnă sfârşitul şomajului în Europa. Fundamentul ei etic este demnitatea municii individuale şi prestaţia municii solidare a unuia pentru celălalt. Noile idei economice se ating aici cu noile idei sociale, pe cari Germania naţional-socialistă la fel le pune la dispoziţia Europei noui. Rezolvarea problemei sociale a fost recunoscută sub impresia prăbuşirii lumei vechi în multe ţări, drept una dintre problemele fundamentale. Germania nu intenţionează să impună altor popoare ordinea ei socială şi concepţia ei de viaţă. Ea este însă convinsă că valorile sociale dobândite de ea au din punctul de vedere al conţinutului lor o însemnătate supranaţională fiind expresia cerinţelor secolului al XX-lea. Inlăturarea luptelor de clasă şi a plutocraţiei, controlul şi conducerea municii şi a capitalului, solidaritatea socială în timpuri grele, încadrarea muncitorului în comunitatea naţională, demnitatea şi frumuseţea muncii, refacerea familiei şi a ţărănimei, n'au făcut Germania numai sănătoasă, ci i-au dat înainte de toate şi posibilitatea de a realiza cele mai grandioase fapte militare şi economice.

Că într'adevăr formele şi ideile sunt cele mai bune rezultă din reacţuinea naturii, care şi-a găsit expresia într'o natalitate atât de mare, încât mai înainte ar fi fost considerată imposibilă.

*

Problemele Europei noui sunt în acelaş timp şi problemele omului

nou. Spre nenorocirea lor adversarii Germaniei au afirmat că noua Germanie ar fi o naţiune de suflete de sclavi lipsiţi de voinţă şi oprimaţi, cari ar trăi lipsiţi de cultură, inteligenţă şi personalităţi libere. Armata germană le-a demonstrat realitatea. Armata germană însă este produsul concepţiei despre omul care pune în locul intelectului izolaţionist, degenerat şi fără legătură cu viaţa reală şi în locul proletarului de mare massă, pe omul vesel, îndrăsneţ şi apropiat de viaţă, care pronește dela armonia dintre trup şi suflet întrunind disciplina şi jertfa pentru comunitate cu respectul pentru personalitatea creatoare. Este de importanţă covârşitoare pentru Europa că noua ordine este prezidată de cel mai bun şi mai verificat popor organizator. Forţele instruite pe care le pune la dispoziţie Germania, simţul ei practic, conştiinţa istoriei, puritatea prestaţiei şi simţul de dreptate, toate acestea nu sunt decât spre avantajul Europei întregi.

In timp ce la sfârşitul răsboiului mondial, învingătorii, învinşii şi neutrii erau cuprinşi de un val de pesimism şi negativism, biruitorii acestui răsboi pot să proecteze Europei o imagine dătătoare de speranţe. Europa colaborării solidare a tuturora, Europa fără şomaj, fără crize economice şi valutare, Europa marilor proecte şi a diviziunii municii, căreia îi stau la dispoziţie cele mai moderne aparate tehnice de producţie şi un sistem de comunicaţie al Europei întregi şi executat în comun, Europa aceasta îşi va găsi după înlăturarea rezistenţelor economice şi naţionaliste, fundamentul ei sigur şi o eră de prosperitate care nu va întârzia. Noua Europă nu va mai tenta pe adversarii ei să-i distrugă pacea cu răsboaie şi răsboaie economice. Ii se oferă popoarelor europene - şi nu în cele din urmă micilor popoare - cele mai mari posibilităţi pentru realizările lor tehnice, economice şi de comunicaţie. Această Europa are nevoie de toate braţele. Orice dotaţie etnică deosebită îşi găseşte o rază de acţiune multiplicată. Toţi pot să contribue la desvoltarea economiilor rămase în urmă şi deci la crearea unei bune stări bazate pe massele largi ale popoarelor. In micile spaţii geografice, etnice şi politice, predispoziţiile se atrofiază. Intr'un mare spaţiu există şi pentru un popor mic în totalitatea lui şi pentru cei ce fac parte din el ca indivizi, posibilitatea de desfăşurare din plin a aptitudinilor lor culturale, economice şi umane. Popoarele şi oamenii nu pot în cele din urmă să propăşească decât acolo unde, acţionând, participă la o mare comunitate de soartă. Această posibilitate va exista fără ca popoarele să renunţe la demnitatea şi specificul lor.

*

Dacă popoarele Europei vor şti să întrebuinţeze cu folos aceste principii depinde în mare măsură de ele înşile. In orice caz, tineretul Europei are o mare şansă. Este nevoie de toate forţele. Va veni un timp al bucuriei de creaţie, al marilor proecte şi construcţii, va veni o mobilizare generală a braţelor de muncă. Va bate un vânt proaspăt, şi sănătos prin Europa, atmosfera înăbuşitoare a inerţiei, a neîncrederii, micimii şi fricii va dispare. Europa se apropie de o mare epocă de optimism şi de bucurie de viaţă, dacă numai popoarele ei vor avea puterea să înţeleagă momentul istoric.

Karl Megerle.

I N F O R M A Ț I U N I

26.6.1940 = Guvernul sovietic remite guvernului român o notă ultimativă prin care cere cedarea Basarabiei și a nordului Bucovinei, după o hartă anexată. Termenul notei expiră la 27.6.1940, orele 22. (V.B.- 29.6.1940.)

27.6.1940 = Guvernul român, după Consiliul de Coroană care a avut loc la orele 12,30, răspunde guvernului sovietic că ar fi gata să trateze în legătură cu cedarea teritoriilor cerute în nota ultimativă. (V.B.- 29.6.1940.)

- La aceasta guvernul sovietic a remis o nouă notă anunțând ocuparea în patru zile, începând din 28.6.1940, orele 18, a teritoriilor în cauză.
- Guvernul român acceptă și cere o prelungire a termenului de evacuare. Guvernul sovietic acordă o amânare de câteva ore. (V.B.- 29.6.1940.)

28.6.1940 = Trupele sovietice ocupă Cetatea-Albă, Cernăuți și Chișinău.

- Remanierea guvernului Gh. Tătărăscu.
- Horia Sima este numit subsecretar de stat la departamentul Educației Naționale. (V.B.- 29.6.1940.)

1.7.1940 = Româmia renunță la garanțiile Franței și Angliei date la 13 Aprilie 1939. (V.B.- 2.7.1940.)

3.7.1940 = Terminarea ocupării Basarabiei și a Bucovinei de nord de către trupele sovietice.

4.7.1940 = Demisia guvernului Gh. Tătărăscu. Formarea noului guvern sub președinția lui Ion Gigurtu, având ca ministru de externe pe Mihail Manoilescu. Intră în guvern următorii legionari: Horia Sima, ministru al Cultelor și Artelor; Dr. Noveanu, ministru al Inventarului; Dr. Augustin Bidianu, subsecretar de stat la ministerul Finanțelor. (V.B.- 5.7.1940.)

- Primul ministru - Ion Gigurtu - este numit și șeful statului major al Partidului Națiunii. (V.B.-5.7.1940)

7.7.1940 = Primul ministru - Ion Gigurtu - în cuvântarea ținută la Radio, declară că România se încadrează în politica Axei Roma-Berlin. D.A.Z.- 9.7.1940.)

8.7.1940 = Demisia lui Horia Sima din guvern. (B.B.Z.- 9.7.1940)

9.7.1940 = Radu Budișteanu este numit ministru al Cultelor și Artelor. (Fr.Z.- 10.7.1940.)

- General Antonescu este arestat din cauza legăturilor sale cu Mișcarea Legionară. (B.B.Z.- 11.7.1940.)

10.7.1940 = Suprimarea ziarelor jidovești "Semnalul" și "Jurnalul". (V.B.-10.7.1940.)

- Basarbia a fost încorporată la republica moldovenească sovietică de peste Nistru, având capitala la Tiraspol. (D.A.Z.- 11.7.1940.)
- Publicarea documentelor franceze secrete, prin care se demască intențiile puterilor plutocratice apusene de a provoca răsboiul în Balcani.
- Conferința de la München a avut loc cu participarea ministrului de externe italian, Contele Ciano, prim ministrul Ungariei, Contele Teleki și ministrul de externe al Ungariei, Contele Csaky.

- România se retrage din Liga Naţiunilor.(V.B.- 11.7.1940.)

11.7.1940 = Eliberarea Generalului Antonescu.(V.B.-12.7.1940.)

12.7.1940 = Pr.N.Georgescu-Edineţ este numit consilier tehnic la ministerul Cultelor şi Secretar General delegat al acestui departament.

13.7.1940 = Ruperea negocierilor economice dintre România şi Turcia. Se menţine delegaţia de secretar general la Culte dată lui Vladimir Dumitrescu.

14.7.1940 = Parastas la Patriarhia din Bucureşti pentru Căpitan şi camarazii împuşcaţi în anii 1938-1939, oficiat de Patriarhul Nicodim. Este de reţinut că tot Patriarhul este acela care a ţinut cu ocazia înmormântării lui Armand Călinescu, o cuvântare foarte duşmănoasă în care aproba în numele Bisericei asasinările în massa a legionarilor, ceeace i-a atras o mare antipatie în cercurile naţionaliste. (B.B.Z.-1940.)

- Demobilizarea parţială în România. (Das Reich - 21.7.1940.)

18.7.1940 = Guvernul român interzice jidanilor trecerea la creştinism. (B.B.Z.-15.7.1940.)

- Atentate jidoveşti în Româniai: Centrala electrică din Galaţi este aruncată în aer iar o fabrică de cherestea din judeţul Neamţ, incendiată. G.d'I.-19.7.1940.)

19.7.1940 = Deschiderea Reichstagului. Participă şi contele Ciano. Führerul oferă pace Angliei.

20.7.1940 = Alexandru Romalo, ministrul României la Berlin este primit de Führer. (B.B.Z.- 20.7.1940.)

22.7.1940 = Germanii din Basarabia şi nordul Bucovinei vor fi transferaţi în cuprinsul Reichului (Wartegau).(V.B.-24.7.1940.)

- Se anunţă venirea în Germania a primului ministru român, Ion Gigurtu şi a ministrului de externe, Mihail Manoilescu. (V.B.-24.7.1940.)

24.7.1940 = Ministrul României la Londra, Viorel Tilea, a fost revocat. (D.A.Z.- 24.7.1940.)

- Agenţia Tass desminte faptul că guvernul sovietic ar fi adresat guvernului român o nota prin care cerea instaurarea unui regim democratic în România. (V.B.-25.7.1940.)

= Grigore Gafencu este numit trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al României la Moscova. (T.- 29.7.1940.)

25.7.1940 = Primul ministru român, Ion Gigurtu şi ministru de externe Mihail Manoilescu, sunt invitaţi la Roma de către guvernul italian. (D.A.Z.- 25.7.1940.)

- Programul economic al ministrului economiei germane, Funck. Europa va forma o mare unitate economică şi valutară.

26.7.1940 = Primul ministru al României, Ion Gigurtu şi Mihail Manoilescu, ministru de externe, sunt primiţi de Führer la Salzburg.

- In legătură cu întrevederile dela Salzburg, presa germană scrie că : "interesele Germaniei pentru pacificarea sud-estului european corespund şi decurg din interese economice". (T.-29.7.1940.)

- Horia Sima, Ilie Gârneaţă şi Radu Mironovici sunt primiţi în audienţă de regele Carol al II-lea, pentru a raporta despre atmosfera din ţară şi în rândurile Mişcării Legionare. (V.B.-27.7.1940.)

- Guvernul român înfiinţează un lagăr de concentrare pentru jidani, la Miercurea Ciucului. (V.B.- 27.7. 194o.)
- Vladimir Dumitrescu demisionează din funcţia de Secretar General al Ministerului Cultelor şi Artelor. (T.- 28.7.194o.)

27.7.194o = Primul ministru român, Ion Gigurtu, şi ministrul de externe, Mihail Manoilescu, sunt primiţi la Roma de către Duce. (B.B.Z.- 27.7.194o.)

29.7.194o = Ministrul Cultelor şi Artelor, Radu Budişteanu, ia noi măsuri împotriva jidanilor. (V.B.-3o.7.194o.)

3o.7.194o = Guvernul român a minat gurile Dunării împotriva unui eventual atac englez. (V.B.-3o.7.194o.)

...

SCURT ISTORIC LEGIONAR.

Continuare la punctul 82 din

Cărticica şefului de cuib.

Anul 1932.

17.III.1932 = A doua dizolvare a Gărzii de Fier.

Mişcarea ia numele de : "Gruparea Corneliu Zelea Codreanu" sub care se prezintă în alegeri.

17.VII.1932 = Alegerile din Iulie 1932.

Cei patru deputaţi aleşi : 1. Corneliu Zelea Codreanu (Cahul); Prof.Ion Zelea Codreanu (Tutova); 3. Avocat Nuţu Eşanu (Neamţ); 4. Mihail Stelescu (Covurlui).

- Intinderea Mişcării Legionare în toată ţara : Iaşi- Ion Banea; Cluj - Bănică Dobre; Cernăuţi - Traian Brăileanu; Bucovina - Vasile Iasinschi; Chişinău - Sergiu Florescu şi Tudorache; Oradea - Iosif Bozântan.

Sediul central al Mişcării se mută la Bucureşti.

- Luptă pentru cucerirea studenţimii din Capitală : Stelescu - Belimace - Cotigă.
- Apariţia ziarului naţionalist "Calendarul" sub conducerea profesorului Nichifor Crainic, sprijină puternic în presă Mişcarea Legionară.
- "Axa" - revistă săptămânală - cu grupul : Mihail Polihroniade, Alexandru Constant, Ion V.Vojen, Vasile Cristescu, Vasile Marin, Vladimir Dumitrescu, etc. se încadrează în Mişcare.

1o.XII.1932 = Nevoia de organizare a Mişcării.

Crearea celor patru sectoare în Bucureşti şi a celor dintâi grade legionare. 1o Decembrie 1932 - primul grad în ierarhia legionară. Comandanţii legionari: Ion Banea, Ion Blănaru, Ion Dumitrescu , Andrei Ionescu, Victor Silaghi, Mihail Stelescu , Nicolae Totu, Traian Cotigă, Tănase Antohi.-

LOZINCI LEGIONARE.

- Mişcarea Legionară îşi are temeliile înfipte în principiul dragostei, care e împăcătoare între cele două principii - autoritatea şi libertatea.

- Dragostea nu desfiinţează însă obligaţia de a fi disciplinat, după cum nu desfiinţează obligaţia de a munci sau pe aceea de a fi ordonat.

- Disciplina este chezăşia biruinţii, pentrucă ea asigură unitatea efortului.

- Nu există biruinţă fără unitate. Şi nu există unitate fără disciplină. De aceea neamul nostru va trebui să condamne şi să considere ca acţiune vrăjmaşe orice abatere dela şcoala disciplinei, ca pe ceva care-i periclitează biruinţele şi viaţa.

("Pentru Legionari" - 1936 - pag.321-324)

.......o.......

B I B L I O G R A F I E

Lucrări apărute în limba germană despre Mişcarea Legionară.-

I = Traduceri din literatura originală legionară :

1. Codreanu (C.Z.) = Eiserne Garde, 1939, 463 pag. Berlin Brunnen - Verlag.-

2. Moţa (Ion I.) = Das Vermächtnis Ion I.Moţa. Das Blutopfer der "Eisernen Garde" an der National-spanischen Front. 19 pag.Berlin, 1938. Verlag Rudolph Pfau.-

II = Lucrări dedicate în întregime Mişcării Legionare :

1. Charle (Dr.Klaus) = Die Eiserne Garde, 1939, 112 pag. Berlin. Deutscher Rechtsverlag.

2. Celmins (Gustav) = Corneliu Zelea Codreanu, Rumäniens Erneuerer. 24 pag. 1938. Schaffhausen. Nationaler Front - Verlag.

III = Lucrări dedicate în parte Mişcării Legionare :

1. Schuster Dr. Hans) = Die Judenfrage in Rumänien, 1939, XI - 244 pag. Leipzig. Felix Meiner Verlag.

........O........